

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

Cez deset dni bodo tržaški volivci poklicani, da izvolijo nov mestni svet. Ni prvič, da se to dogaja. V prejšnjih letih je bil tržaški občinski svet izvoljen štirikrat in vsakokrat so se z malim spremembami predstavile volivcem iste stranke in politične skupine, ki so tudi v sedanjem trenutku vložile svoje kandidatne liste. Vsakokrat je volivno kampanjo označevalo določeno značilno politično vzdusje, ki je neizbežno spreminjalo upravno agitacijo in propagando v pretežno volivno kampanjo. Tudi v sedanjih prilikah opažamo, da se je volivna kampanja spričlo globokih sprememb, ki so se pojavile v Italiji, spričlo obupne in patološke stagnacije, ki vsestransko označuje življenje v našem mestu in na našem področju, in predvsem spričlo težke krize, ki se je po krivdi zahodnih agresivnih krogov sprožila ne le okrog vprašanja svobode in neodvisnosti Kube, pač pa predvsem okrog vprašanja obstoja ali uničenja človeštva, razmahnila v težko politično bitko, v katero posegajo vse politične sile.

Zato bi bilo nestvarno, če bi se omejevali na vprašanja odnašanja smeti, občinskega društva, vodne pipe in tlakovanja najzakotnejše ulice v najbolj perifernih predmetih Trsta. Poskus omejitve razčlenjevanja problemov, ki se postavljajo pred javnim mnenjem, je le poskus depolitizacije prebivalstva, ljudskih množic, je prozoren poskus preprečitve odgovornega vplivanja volivcev in ljudskih sil na preusmeritev osnovnih enot demokracije, t.j. občin, ki morajo imeti **svojo** politiko v okviru vsesplošnih teženj po uvedbi takšne državne strukture, ki naj odgovarja sedanjemu času.

Mir, preusmeritev na levo, gospodarsko načrtovanje, deželna avtonomija, demokratizacija osnovnih krajevnih ustanov, obnova Trsta in področja so problemi, ki se tičejo našega vsakdanjega življenja in brez njihove rešitve ni niti rešitve ostalih, manjših problemov, za katere se zavzemamo.

Poskus preusmeritve volivne kampanje na zgolj upravno področje (kaj je pravzaprav zgolj upravno področje?) je tudi zelo nepreten maneuver, da se ne bi smeli baviti z vprašanjem demokracije in svobode. Rešitev slovenskega vprašanja pa je sestavni del vseslošnega problema demokracije in svobode. Zakaj ne bi smeli Slovenci obravnavati svojega lastnega problema, zakaj ne bi smele

stranke, ki se za ta problem zani-
majo in zavzemajo, zahtevati v
sedanji volivni kampanji uresniče-
nje neizpolnenih obljub in poza-
zabljenih členov ustave ter med-
narodnih obveznosti? Zavedati se
moramo, da imajo ljudske sile in
Slovenci prav sedaj priliko, da po-
novno povedo svojo besedo.

KPI je — kot vedno v preteklosti — mnenja, da je slovensko vprašanje temeljne važnosti v bitki za demokracijo in svobodo v Italiji in istočasno prava preizkušnja za vse tiste, ki se na demokracijo

0000000000000000000000000000000000

Danes začne v Ljudskem domu v Gradiški VI. kongres goriške federacije KPI. Na kongresu bo prisoten tov. Antonio Rcasio, član vsehdržavnega vodstva naše Partije. Medtem so se vrstili kongresi posameznih sekcij in plenumi celice, na katerih so tovariši živahno razpravljali o problemih, ki jih postavljajo teze za X. kongres naše Partije, kot borba za mir, za preokret na levo, za italijansko pot v socializem. Diskusija, v katero je poseglo veliko število tovarišev, je pokazala bistveno politično enotnost posoških komunistov. Goriška federacija je napravila brez dvoma velik korak naprej kar se tiče osvojitve politične linije Partije s strani vseh tovarišev. Sektaška stališča, ki so še obstojala, so skoro popolnoma izginila in tovariši so jasneje razumeli perspektivo borbe za socializem v naši deželi.

in svobodo radi sklicujejo. Ugotoviti pa je treba, da se problemi slovenske narodne enakopravnosti ne rešujejo s starimi, preživelimi metodami, t.j. s paternalizmom Krščanske demokracije, ki bi hotela, da bi se Slovenci umaknili v ozadje in potrpežljivo čakali na drobtinice z gospodarjeve mize. Ti problemi se prav gotovo ne rešujejo s tem, da se na Slovence gleda kot na nekaj ločenega od vseh ostalih prebivalcev Trsta in države, v kateri živijo, kot na nekaj, kar je treba potegniti pod šotor, ki ga lahko nasprotnik prav lepo zategne, kot si vso zadevo nekako zamišljajo moške okrog »Enotne slovenske liste«. Ti problemi pa se prav gotovo ne rešujejo s tem, da se okrog pravi, kako so glasovi za KPL v tem trenutku izgubljeni in usojeni na omrtvičenje v hladilniku. Mislimo, da je usoda Slovencev v Italiji odvisna na eni strani od enotnosti Slovencev in prav tako, v isti meri od povezovanja z italijanskimi ljudskimi silami. A pri tem ne sme biti diskriminacije med temi silami, drugače pa lahko pride do oslabitve vse akcije.

KPI je s svojo bitko za Slovence dovolj jasno pokazala, da bi bilo absurdno smatrati, da se lahko nekaj doseže brez komunistov. Brez njihove prisotnosti, sile in mobilizacije ni poti v demokracijo. Zato je vsak glas za komuniste glas za okrepitev demokracije v Italiji, v tem okviru za rešitev odprtih problemov slovenske narodne manjšine.

K. Š.

Dramatični trenutki, ki jih je preživelo človeštvo te dni, so za nami. Najhujše je prešlo in za to se je treba zahvaliti zadržanju Sovjetske zveze. Slednja je, spričo ameriške provokatorske politike, ilegalne pomorske blokade proti socialistični republiki Kubi in grožnje o invaziji otoka, pokazala odločnost v obrambi svobode kubanskega ljudstva in trdno voljo braniti mir.

Če se je človeštvo oddaljilo od prepada vojne, kamor ga je pripeljala napadalna politika Kennedyja, je to zasluga Sovjetske zveze. Če tri leta se Združene države nahajajo na stališču sile v pogledu Kube, Sovjetska zveza je hotela samo potrditi — kar trdijo vsi svobodni in demokratični ljudje — da je imela Kuba vso pravico svobodno izbirati svojo pot, da je imela pravico poskrbeti za lastno obrambo z vsakim orožjem, ki si ga je lahko preskrbela.

Najbolj jasen dokaz, da si Sovjetska zveza ni hotela na Kubi osvojiti nikakega položaja sile napram ZDA marveč je hotela samo zajamčiti njeno neodvisnost, nam kaže dejstvo, da je sklenila umakniti izstrelke, čim je vlada ZDA zagotovila, da ne bo napadla Kube in da jamči za njeno neodvisnost.

Vsi narodi sveta so se lahko ponovno prepričali, da je pglavitna skrb Sovjetske zveze rešitev miru. Toda da bo mir ohranjen, je treba pospešiti, in ne popuščati na budnosti, pospešiti je treba ljudski pritisk. Nevarnost namreč ni še odstranjena. Sporazume je treba še izvesti. Ljudska podpora za stvar Kube, ki je istočasno stvar miru, je najboljšje jamstvo proti slehernemu povratku na staro.

Za naše mesto je borba za mir bistvene važnosti, ker moramo vsiliti današnji vladi novo zunanjo politiko. Sedanja sredinsko-levičarska vlada se je izkazala kot podrejena politiki Kennedyja. V Milanu je policija ubila študenta, ki je manifestiral za Kubo in mir.

Taka sramota mora nehati. Potreben je resničen preokret, za svo-

bodo, demokracijo in mir. Zato morajo biti tudi volitve 11. novembra važno dejanje borbe za spremembo v to smer.

Sobota, 3. novembra
ob 10.30 uri:

Škedenj (kinodvorana)
poslanec **VIDALI**
in **DUŠAN LOVRIHA**
ob 11. uri:

Kontovel
GIUSEPPE BURLO
in FRANC GOMBAČ
Trg Goldoni
PAOLO SEMA

Nedelja, 4. novembra
ob 10.30 uri:

Kino Arcobaleno
poslanec **BOLDRINI**
ob 11. uri:

Bazovica
LUCIJAN PADOVAN
in VERA ŽUŽEK

ob 15.30 uri:
Strada di Rozzol 26
FRANC GOMBAČ

Sreda, 7. novembra

ob 18. uri
na Trgu Goldoni

poslanec
Giancarlo Pajetta

ob 16. uri:

Kontovel
JELKA GERBEC

ob 17. uri:
Prosek
JELKA GERBEC

Četrtek, 8. novembra
ob 17.30 uri:

Škedenj
FRANC GOMBAČ
ob 20. uri:
Podlonjer (krožek)
PAOLO SEMA
in **MARIJ GRBEC**
Opčine (Ljudski dom)
poslanec **VIDALI**
in **DOLFI WILHELM**

Petek, 9. novembra
ob 20.30:

Trebče (Ljudski dom)
PAOLO SEMA
 in **MARIJA BERNETIČ**

Zborovanje tov. Terraccinija na Trgu Perugino

Glas za KPI naj pomeni obsodbo fašizma

Fašizem je imel v Trstu eno od glavnih izhodiščnih točk in se je razvil posebno v prvih letih v teh krajih v obliki najbolj zverinskega terorizma, podžigajoč šovinizem, pošiljajoč svoje zloglasne škvadre proti Slovincem, slovenskim kulturnim, gospodarskim in drugim ustanovam: Škvadre zloglasnega Giunte so požigale, razbijale, pretepale mučile brez usmiljenja, vsakega, ki se je takrat drznil spregovoriti v materinem jeziku: Šovinistični učitelji so pljuvali slovenskim otrokom v usta. To je bila »civilizacija« in »kultura« takratnega režima.

Komunistična partija je bila — kot vedno — tudi takrat poglavitna in najbolj borbena sila, ki ni nikdar položila orožja v dolgi borbi proti fašizmu. Svojo borbenost, doslednost in neustrašnost so komunisti pokazali ob vsaki priliki, v ilegali in oboroženi borbi, kot so jo pokazali v povojnih letih v borbi proti poskusom obnavljanja fašizma.

Toda kako je mogoče, da je novi fašizem v povojnih letih našel prav v Trstu tako ugoden teren? Ker so začeli tudi v povojnih letih podžigati protislovanski šovinizem in protikomunizem pod že znanim geslom »obrambe italijanstva«. Prav v naših krajih je stranka Krščanske demokracije, bolj kot kjer koli druge podpirala novi fašizem.

Novofašiste smatrajo klerikalni krogi in njihovi strankarski podrepaniki kot »nacionalno silo«. Zato jih podpirajo, zakrivajo njihove zločine in jih hrabrijo. Največjo odgovornost za pustolovščine novofašistov nosi zato Krščanska demokracija in njene vlade, ki so se vrstile na krmilu v povojnih letih. Krščanska demokracija je ustanovila znani odbor za »obrambo italijanstva«. Temu odboru je — kot znano — načeloval bivši demokristjanski župan Bartoli. Krščanska demokracija je sklenila s fašisti v sklopu organizacije »Lega Naziona-

le« »sveto zvezo«. V tem odboru so se znašli skupaj: stari bivši škvadrist z nacističnim odlikovanjem, podežat, ki ga je imenoval Gaulciter, občinski svetovavci in voditelji Krščanske demokracije.

»Borba proti komunizmu ostane eden od poglavitnih ciljev politične akcije največje italijanske stranke, to je Krščanske demokracije«. Tako je svojčas pisala »Vita Nuova«, glasilo tržaške škofije in organizacije »Azione Cattolica«, v komentarju v vidiku organiziranja tečajev o protifašizmu. Občina je bila dejansko prisiljena organizirati omenjene tečaje, spričo zahteve naše skupine v občinskem svetu in vseh protifašističnih sil Trsta.

Komunizem je pravcati trn v peti Krščanske demokracije. Pokrajinski tajnik se je prav posebno »odlikoval« po svoji raziskavi o komunizmu, ki je bila v resnici en sam izliv izmišljotin tako, da je prišla vsa zadeva celo pred sodišče. Toda tajniku KD se niti ni sanjalo, da bi napravil raziskavo o starem ali novem fašizmu, o tem, kdo ga je podpiral in ga še podpira ter mu daje finančna sredstva. Voditelji KD se hočejo prikazati kot protifašisti in protikomunisti, zato postavljajo na isto raven fašizem in komunizem. Toda »Vita Nuova« razlaga kako je treba v resnici tolmačiti takozvani protifašizem Krščanske demokracije. »KD je protifašistična, ker je proti totalitarizmu, zato je istočasno protikomunistična. Ker predstavlja komunizem danes največjo nevarnost, mora biti protifašizem Krščanske demokracije predvsem sredstvo za obrambo pred komunizmom« — tako piše »Vita Nuova«.

Ali je torej mogoče verjeti demokristjanskim govornikom, ki v tej volivni kampanji toliko govorijo proti fašizmu? Prav gotovo ne!

Stranka, ki se je — v Trstu in vsej Italiji — najbolj dosledno borila proti fašizmu je Komunistična partija, katera je vedno zagovarja-

la enotnost vseh demokratičnih in protifašističnih ljudskih sil Trsta za borbo proti fašizmu. Krščanska demokracija, skupno s socialdemokrati, republikanci in liberalci, se je vedno upirala vsaki enotni akciji proti fašizmu.

Protikomunizem je dobra podlaga in predstavlja plodna tla za fašizem. Če izgubljajo novofašisti v Trstu tla pod nogami, kljub protikomunizmu demokristjanov in zavrnitvi protifašistične enotnosti, je to zasluga akcije ljudskih sil, demokratične mladine in poglavitnega doprinosa naše Partije.

Izid volitev 11. in 12. novembra mora biti zato obsodba fašizma. Glas za Komunistično partijo, je glas za stranko, ki se je največ borila proti fašizmu, je protifašistični glas brez kompromisov. Na teh volitvah je treba zadati udarec Krščanski demokraciji in socialdemokratom, pobornikom protikomunizma, ki nosijo velike odgovornosti za drzno dviganje glav fašističnih ostankov v Trstu. Vsak glas za Komunistično partijo je glas proti fašizmu. Glas za KPI je glas za stranko z neoporečno in čisto preteklostjo žrtev, padlih, pobud, borbe za svobodo in demokracijo. Je glas za Partijo Frausina, Tomažiča, Vivode, Kolariča, Curiela in drugih, to je stranka, ki je dala od ustanovitve dalje največji doprinos v borbi proti fašizmu.

Za protifašistično usmeritev na občini

Pobude naših občinskih svetovavcev

Komunistična skupina v občinskem svetu, si je stalno in vztrajno prizadevala, da bi bila občinska uprava protifašistično usmerjena ter bila vredna demokratičnih tradicij našega mesta, ki je bilo odlikovano z zlato kolajno za doprinos v osvobodilni borbi.

Komunisti so bili vedno v prvih vrstah, ko je bilo treba tolmačiti v občinskem svetu ljudske proteste proti staremu in novemu fašizmu, ko je bilo treba napraviti ukrepe, zavzeti stališče ali pobude za vrednotje osvobodilne borbe s poukom v šolah o njeni zgodovini, da se tako ustvari v mladih pokoljenjih demokratična in protifašistična zavest. V šolah namreč na žalost še danes učencem ni dana možnost, da bi spoznali kaj je v resnici bil fašizem in kaj je pomenila za vso deželo dolga in trda protifašistična borba, iz katere je zraslo osvobodilno gibanje in po osvoboditvi republika z demokratično ustavo.

Predolgo bi se zadržali, če bi hoteli naštetati vse interpelacije, intervencije in pobude komunistične skupine v občinskem svetu. Omejili se bomo zato samo na najvažnejše, ki spadajo v obdobje zadnjih štirih let.

Komunisti so v občinskem svetu predložili naslednje interpelacije:

— za solidarnost z antifašisti iz Genove, ob priliki znanih dogodkov julija 1960;

Dne 12. junija 1927 so imeli v Trstu sestanek tajniki fašistične organizacije iz obmejnih pokrajin. Trst sta na sestanku zastopala Cobolli-Gigli, ki je postal pozneje minister in Bruno Coceani, ki so ga nacisti imenovali za prefekta v dobi nacistične okupacije teh krajev. Na sestanku so fašistični hierarhi sklenili, da mora slovenska narodna manjšina popolnoma izginiti.

Arnaldo Mussolini, politični urednik fašističnega glasila »Popolo d'Italia« je o gornjem sestanku napisal naslednji komentar:

»Vlada ima pred sabo predlog petih obmejnih pokrajin. Na kratko povedano, bistvo predloga je, da je treba te pokrajine čimprej in v celoti raznaroditi. Zamisel o takojšnji in popolni raznaroditvi je dal sam duce. Njegovo povelje bo fašizem Julijske krajine takoj ubogljivo izvršil. Zato je treba pričakovati velikih sprememb v tej pokrajini...«.

Cobolli-Gigli pa je tako-le obrazložil predvidene »spremembe«:

»Predvideva se ukinitve zadnjih razredov na slovenskih šolah, razpust vseh slovenskih športnih in kulturnih organizacij, prepoved izhajanja vseh slovenskih listov, uničenje slovenske knjige, obvezno vklju-

čitev slovenske mladine v organizacije »Balilla«, »Avanguardisti« in »Dopolavoro«, prepoved slovenskega jezika na šolah.

Predvidevanjem so kmalu sledili konkretni fašistični ukrepi proti Slovincem. Že v teku istega leta (1927) so razpustili še ostalih 400 slovenskih društev, zaplenili so njihovo premoženje in fašisti so zasedli vse društvene sedeže. Z odlokom št. 900 z dne 28. marca 1932 so spremenili vsa slovenska imena krajev v pokrajini.

Ob belem dnevu se je pojavil na hodniku slovenske šole pri Sv. Jakobu (marca 1961) napis, ki izpričuje nesramno drznost fašističnih elementov, ki jih policija seveda ni izsledila.

s strani protislovenskih elementov;

— proti fašističnim izgreedom v teku manifestacije za stoletnico zedinjenja Italije;

— proti izključitvi ANPI in ANPPIA ob priliki gori navedene manifestacije;

— za imenovanje nekaterih mestnih ulic v spomin padlih za svobodo, ki so bili odlikovani z zlato kolajno. Naš predlog je bil sprejet;

— s predlogom za organiziranje enotne protirasiistične manifestacije, v znak protesta v zvezi s pojavom nacističnih kljukastih križev;

— za pospešitev del za ureditev grobišča št. 20 na pokopališču pri Sv. Ani, kjer so pokopani posmrtni ostanki padlih za svobodo. Dela, ki jih je naša skupina urgirala so sedaj v teku;

— za protest, ker so bili predstavniki občine odsotni pri prekopi posmrtnih ostankov padlih za svobodo, medtem ko niso pozabili biti prisotni pri maši zadušniči za padle pripadnike »Guardia civica«, ki so jo ustanovili nacisti za časa nemške okupacije;

— da bi občina protestirala proti podelitvi odlikovanja znanemu bivšemu škvadristu Baronciniu. Naš predlog je župan Franzil ogorčeno zavrnil;

— proti poškodovanju spomenika bazoviških junakov.

Naše organizacije so tudi danes, kot nekoč, tarča fašističnih vandalskih izbruhov. O tem nam priča gornja slika, posneta takoj po fašističnem atentatu na sedež sekcije KPI »Tomažič« novembra lani.

Članek tajnika ZMP

Slovenskim kmetom v premislek

V nedeljo 11. in ponedeljek 12. novembra bodo v Trstu občinske volitve. Mesto je preplavljeno z vsakovrstnimi plakati 12 strank, ki bodo poslale svoje predstavnike v občinski svet. Na plakatih najavlja svoja volivna zborovanja in volivne programe. Celo desničarske stranke, ki zastopajo koristi monopolistov, industrijcev in velekapitala, se obračajo na delavce in kmete z obljubami, da se bodo zavzemale za rešitev njihovih problemov. To so iste stranke, ki so do včeraj zavračale in nasprotovale vsakemu predlogu levičarskih svetovavcev ki bi lahko vsaj delno olajšali težki položaj našega delavca in kmeta.

Isto tako se predstavijo krščanski demokrati in njihovi zavezniki. Po trgih, ulicah in na radiju govorijo, da so branitelji in zagovorniki delavskega in kmečkega sloja. Držne se celo predstaviti kot branitelji koristi slovenske manjšine.

Toda tem obljubam, ne delavci in ne kmetje ne verjamejo, ker vedo iz lastnih izkušenj, da gre le za prazne predvolivne obljube. Tudi v tej volivni kampanji so se kandidati omenjenih strank spomnili, da so v Trstu in okolici tudi kmetje, ki imajo volivno pravico in da zato njihov glas nekaj pomeni. Demokristjani so postavili za kandidata predsednika Bonomiijeve Zveze neposrednih obdelovavcev iz Ulice Roma 20. Ali si lahko predstavljate kako bo ta gospod — če bo sploh izvoljen — ki je veleposestnik v miljski občini, branil koristi slovenskega kmeta.

Ali ste kdaj slišali, da se je Bonomi v poslanski zbornici kdaj zavzel za koristi malih kmetovavcev v Italiji, ko pa mora zastopati koristi veleposestnikov? Kako naj torej tržaški predstavnik Bonomija brani v občinskem svetu pravice slovenskega kmeta? Komunisti in drugi poslanci levice so bili tisti, ki so se borili za kmečke pokojnine, za kmečko bolniško blagajno, da

se spremeni zakon o «zelenem načrtu», ker predvideva državni prispevek le za tiste kmete, ki imajo dosti zemlje, medtem ko so revni kmetje izključeni, čeprav imajo do tega prispevka vso pravico in potrebo. Kdaj so se ti gospodje zavzeli v občinskem svetu, n.p.r. zato, da se zniža cena vode, ki jo rabi kmet za namakanje? Kdaj so se zavzeli za znižanje družinskega davka kmetom? Danes se ti gospodje hvalijo in obljublajo, jutri pa bodo v občinskem svetu volili proti vsakemu takemu predlogu, ki bi ga iznesli komunistični svetovavci.

Kmetje, neposredni obdelovavci, žene, mladeniči in dekleta! Vaš glas, ki ga boste oddali 11. in 12. novembra, je lahko odločilen za uresničitev vaših potreb in zahtev, za obrambo vaše družine in obstoj na vaši zemlji.

Volite zato, da se menja sedanja politika v občinskem svetu! Volite tiste predstavnike, ki se bodo v resnici borili za vaše narodne in socialne pravice, za napreden ustroj vaše kmetije in da bodo imeli kmetje človeka vredno življenje!

Volite kandidate Komunistične partije!

DANIEL MARIO GRBEC

11. in 12. novembra voli tako!

Navodila za volivca:

1. Ko greš na volišče, vzemi s seboj.

Volilno potrdilo in osebno listino (osebno izkaznico ali pokojninsko knjižico, potni list, pošto izkaznico, šofersko knjižico).

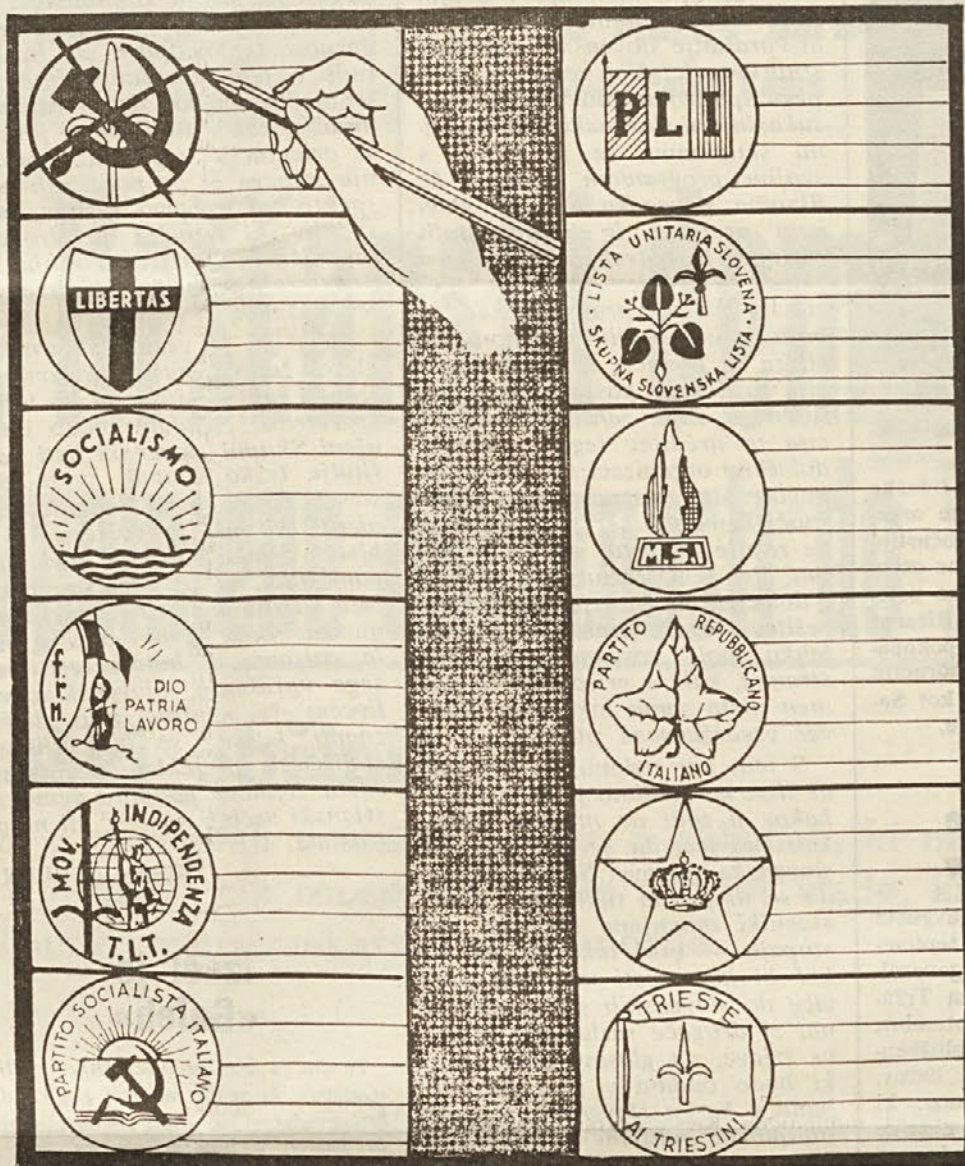
Tudi če je zapadla, le da je opremljena s sliko.

Če nimaš nobenega dokumenta, boš lahko volil, če te eden od skrutinatorjev spozna.

2. Ko si prejel od predsednika sedeža volivnice in svinčnik, vstopi v kabino in (s svinčnikom, ki si ga prejel) **prekrižaj znak s srpom, kladivom in helebardo** (kot je označeno na tem primerku).

3. Če želiš, lahko oddaš tudi **preferenčne glasove za 4 kandidate** iste liste s tem, da na **črtah poleg znaka** napišeš njihove priimke ali številko, ki jo imajo na kandidatni listi.

4. Ko si to opravil, **upo- gni in zalepi volivnico** - pri tem pazi da ostane na zunaj čista, brez znakov svinčnika, rdečila ali drugih madežev - ter vrni zalepljeno volivnico skupno s svinčnikom predsedniku.

Kaj so komunisti dosegli na občini

Prizadevanja in rezultati za slovensko šolo
Realizacije v predmestju in vaseh

V tem članku bomo navedli nekaj izmed realizacij, ki so jih dosegli naši svetovavci za predmestne okraje in okoliške vasi.

Stanje slovenskih šol je bilo eno od poglobitv vprašanj za naše svetovavce. Šolske stavbe so bile potrebne popravil, ponekod so manjkali učni pripomočki, kurjava itd. Isto velja seveda tudi za otroške vrtce za slovenske otroke.

Tako so naši svetovavci dosegli, da se je občina končno odločila za popravila, ki so bila potrebna v razredih slovenske osnovne šole pri Sv. Jakobu, kjer so preuredili tudi stranišča.

Podobna popravila so bila na naše prizadevanje izvršena na slovenski osnovni šoli v Ulici Sv. Frančiška ter v nekaterih razredih slovenske osnovne šole pri Sv. Ivanu.

Precej zanemarjeni so bili prostori slovenske osnovne šole v Ulici Istria. Učilnice so bile vlažne, streha je puščala in tudi pod v učilnicah je bil potreben korenitih popravil. O vsem tem so se naši svetovavci prepričali na kraju samem in dosegli, da je občina poskrbela za potrebna popravila.

Nadalje so bili predmet zani-

manja naših svetovavcev šolski prostori in stavbe kot take slovenskih osnovnih šol v Rojanu, Trebčah, Križu in na Katinari.

Poglejmo sedaj kaj so komunistični svetovavci dosegli glede na druge zahteve okoliških vasi in predmestnih okrajev.

Križ ima svoje občinsko kopališče. Kar se tiče Proseka je bila v občinskem proračunu že nakazana potrebna vsota.

V Lonjerju so popravili vaške ceste. Poleg tega imajo Lonjerji končno dostojno cesto, ki veže vas s Podlonjerjem in mestom. Sedaj vozi avtobus do Lonjerja.

V Bazovici so zgradili korita s pitno vodo za živino, uredili kanalizacijo po vasi in popravili vaški trg.

V Gropadi je bila ojačana javna razsvetljava in postavljena telefonska govorilnica. Vas prej namreč ni imela telefona. Poleg tega je občinska uprava na našo intervencijo asfaltirala cesto do Padrič.

Tudi za Barkovlje je naša skupina precej dosegla. V predelu Judovec imajo sedaj kanalizacijo, čeprav deloma. Tlakovali in razširili so ulico Bovedo tako, da je sedaj dostopna tudi za promet z vozili. Začasno je bila urejena cesta, ki gre od

hiše št. 169 na Proseški cesti do hiše št. 153, ki se nahaja višje nad cesto. Na ovinku Proseške ceste pri št. 169 so zgradili nov zid in s tem je bila odpravljena nevarnost, da pride do kake cestne nesreče. Občina je na naše intervencije ojačala cestno razsvetljava na Proseški cesti št. 167 in v ulici Lavareto št. 38.

V Škednju so asfaltirali ulici Giardini in Panebianco ter dodali še nekaj žarnic za javno razsvetljava.

Javno razsvetljava so ojačali tudi na Opčinah, kjer so zgradili občinsko kopalnico in asfaltirali cesto do Malega Repna. Poleg tega je dala občinska uprava porušiti nekaj starih zidov, ki so predstavljali stalno nevarnost za pešce, posebno pa za otroke.

Naj v zaključku omenimo še pereče vprašanje poljskih čuvajev, za kar se naši svetovavci potegujejo že kakih 13 let. Župan je naši delegaciji zagotovil, da bo stvar urejena v doglednem času.

Kot vidimo so komunisti v mestnem svetu v nekaj letih marsikaj dosegli. Toda zavedajo se, da je še mnogo nerešenih stvari in dokaz temu so specifični volivni programi, ki so jih predložili v tej volivni kampanji posamezni okraji v mestu in okolici.

Za kmete so postavili komunisti zahtevo za sklicanje občinskih kmetijskih konferenc; tarife ugodno sti za namakanje in pomoč občine ter drugih organizmov za primere vremenskih nepravil ter izvolitev vzajemne kmečke bolniške blagajne.

